

[Bækgaard.]

som der ikke er knyttet landbrug til. Denne margin vil grundejerkreditforeningen gerne have gjort noget mindre — d. v. s. den vil ikke så gerne have grænsen forhøjet for det område, hvor den må virke, den vil hellere have grænsen nedsat for husmandskreditforeningen; men da der som sagt ikke er sket nogen forandring på det punkt, vil jeg heller ikke tro, at de vil beklage sig så meget i Jydsk Grundejerkreditforening. Der har jo bestået nogen konkurrence mellem disse foreninger. Om den kunne bringes ud af verden, som ordføreren for socialdemokratiet talte om, gennem det udvalg, som ministeriet har bebudet nedsat, ved jeg ikke, men at det egentlig er så helt uheldigt, at der er lidt konkurrence mellem dem, er jeg nu ikke vis på. Men det samme forhold, som bestod efter loven af 1946, er altså tilstede nu, og det udvalg, som ministeriet har bebudet nedsat, kan måske være godt nok, men om det kan bringe konkurrencen ud af verden, er et andet spørgsmål.

Alt i alt mener jeg, at jeg på mit partis vegne kan anbefale lovforslaget til vedtagelse, men vi vil også gerne være med til arbejdet i det udvalg, som er bebudet nedsat. Måske kan vi finde frem til endnu bedre bestemmelser, end der er foreslået her, men som sagt, ministeriet synes nogenlunde at have valgt det rigtige på dette område.

Ja, jeg skal ikke komme nærmere ind på lovforslaget. Ministeren har jo i fremsættelsestalen, som vi har fået skriftligt, forklaret forslaget, og nu har ordføreren for socialdemokratiet ligeledes gennemgået en del af det, så jeg skal ikke komme nærmere ind på det, men skal som sagt anbefale forslaget til vedtagelse.

Korsgaard: Det ærede medlem hr. Bækgaard mente, at den højtærede minister har grebet nogenlunde rigtigt, da den højtærede minister foreslog tallet 30 000 kr. som vurderingsgrænsen; det var jo en stigning fra oprindeligt 20 000 kr., altså på 50 pct., og det svarer vel nogenlunde til den stigning, der har været i ejendomspriserne. Nu ved jeg ikke, om ejendomspriserne er det eneste, man skal tage hensyn til i denne sag. Det ærede medlem hr. Chr. J. Hansen var jo inde på, at tidligere indenrigsministre, som kreditforeningerne dengang sorterede under, har været betænkelige ved den konkurrence, der af og til fandt sted mellem kreditforeningerne, og søgt at modvirke denne konkurrence, senest ved i loven af 1936 at forbyde f. eks. Viborg Kreditforening at

optage nye panter i Ringkøbing amt. Jeg er ikke tilbøjelig til at tro, at de tidligere indenrigsministre har set rigtigt, når de har ment, at en konkurrence mellem landkreditforeningerne ikke var held af det gode, og jeg vil i denne forbindelse gerne have lov til at sige til det ærede medlem hr. Bækgaard, når han nu sammenligner forhøjelsen af vurderingsgrundlaget fra 20 000 kr. til 30 000 kr. med handelsprisen stigning, at denne forhøjelse, som jo betinger en forhøjelse af lånene på 50 pct., ikke står i rimeligt forhold til, hvad kreditforeningerne har forhøjet deres lån med. Ved at give husmandskreditforeningerne den forhøjelse, der her er foreslået, vil man altså udvide konkurrenceforholdet mellem de øvrige landkreditforeninger og de to husmandskreditforeninger, et forhold, som jeg ikke er sikker på er altfor godt, idet jeg helt sikkert går ud fra, efter mit kendskab i hvert fald til Viborg Kreditforening, at Viborg Kreditforening ikke på nuværende tidspunkt har forhøjet sin udlånsgrænse med tilnærmelsesvis 50 pct. Man må jo ikke glemme, at husmandskreditforeningerne har en fordel i statsgarantien for rentebetalning, en fordel, der netop er givet husmandskreditforeningerne som en hjælp i konkurrencen med de andre. Efter lovforslaget opretholder man denne statsgaranti, men udvider låneområdet og udvider det efter min mening på en sådan måde, at der bliver lejlighed for husmandskreditforeningerne til at øve en skarpere konkurrence med de bestående landkreditforeninger, end det hidtil har været tilfældet.

Vi skulle ikke fra vor side have sagt noget som helst til, at man havde foreslået den forhøjelse, som blev givet i 1947, forlænget. Da søgte man, såvidt jeg husker, også om 30 000 kr., og man fik 26 000 kr., hvad der var rimeligt, ikke mindst fordi man dengang som oftest lånte ud til en rente på $3\frac{1}{2}$ —4 pct. Som kurserne har ændret sig siden dengang, låner man vel nu for det meste ud til $4\frac{1}{2}$ pct., og et lån på 26 000 kr. til $4\frac{1}{2}$ pct. er jo i virkeligheden noget større end et lån på 26 000 kr. til $3\frac{1}{2}$ pct.

Jeg har med disse mine udtalelser villet sige, at vi fra vor side ikke kan se, at der konkurrencemæssigt er nogen særlig grund til at imødekomme de ønsker, der er fremsat fra de to husmandskreditforeningers side om at få grænsen for deres udlånsområde, deres vurderingsområde, forhøjet, og vi er fra vor side betænkelige ved at give dem denne forhøjelse, idet vi som sagt er bange for, at det vil bevirke en større konkurrence og dermed større lån, så store lån, at de